

Vindkraft, følelser og fakta

Fredrik Solvang hadde torsdag temaet vindkraft oppe i Debatten på NRK1. De enorme naturødeleggelsene vindkraftanleggene medfører, ble oversett. Også denne gangen.

Svært mange i landet vårt har levd i den forvisning om at natur- og miljøspørsmål blir tatt hånd om på beste måte av staten. Med håndteringen av norsk vindkraftutbygging har det gått opp for stadig flere at beskyttelsen mot naturødeleggende tiltak ikke fungerer. I en tid der vi mer enn noensinne trenger strenge kontroller av hvilke inngrep som blir foretatt i de siste intakte naturområdene våre, så har den sittende regjering jobbet aktivt for å vingeklippe våre sterkeste fagorgan innen natur – og miljøvern. Gjennom utbygging, avskoging og ødeleggelse av natur, forurensning og bruk av giftige sprøytemidler, ødelegger menneskene livsgrunnlaget for millioner av dyrearter. Og for oss selv. Dette er ikke en følelse - det er fakta.

En villet politikk gjennom flere tiår har ført til den situasjonen vi er i nå, der miljømyndighetene er blitt vingeklippet til det groteske. Brannmuren er revet folkens. **Det er nettopp derfor så mange nå stiller seg i veien for gravemaskiner og hogstmaskiner.**

Naturen - livsgrunnlaget - tillegges ikke verdi. Et eksempel på nedbyggingen av miljømyndighetene kom da Regjeringen Stoltenberg fjernet verktøyet «inngrepsfri natur» som tidligere stanset vindkraftutbygginger og sikret viktige naturområder. For Jens Stoltenbergs regjering var det tydeligvis viktig å ta vekk verktøyet som Miljødirektoratet hadde for å registre tapet av natur. Erna la senere ned Miljøverndepartementet og dannet isteden et «Klima – og miljødepartement» der ordet VERN ble fjernet. Samtidig fikk Olje- og energidepartementet mer ansvar for arealsaker. Fylkesmannens innsigelsesrett er også blitt sterkt begrenset og Miljødirektoratet har fått beskjed om å se mer på "samfunnsnyttene" i alle inngrep. Dette uten at naturmangfold blir erkjent som en samfunnsnytte og tatt med i regnstykket. Alt gjør det lettere å bygge ned norsk natur.

Store industrielle anlegg. Fjelltopper sprenges bort og planeres, og det anlegges store veianlegg for å få bygget industrielle vindkraftanlegg i områder med tidligere urørt natur. Det gis konsesjon for havvinnanlegg midt i matfatet til sjøfugl i Sør-Norges eneste fuglefjell. Flyttveier for tamrein ødelegges og kulturlandskap raseres. Dette er ikke følelser, men fakta.

I torsdagens Debatten-program var det nærmest enighet om at bare man får økt kommunal påvirkning og en bedre prosess så vil dette ordne seg. Det er vi ikke så sikre på. Tidlig på 2000-tallet var det lite kunnskap om de negative konsekvensene av vindkraftutbygging, og den kunnskapen som kommunepolitikere fikk kom stort sett fra vindkraftbransjen selv og NVE. Vindkraftavdelingen ved NVE har hatt en klar agenda om å bygge ut mest mulig vindkraft og å slå ned kritiske røster. Utredningsarbeidet som er gjort i forbindelse med veldig mange vindkraftverk er så dårlig at det er helt utrolig at det har gått igjennom systemet. Dette sier alt om NVE, utredere og selskaper som «kjøper seg» rapporter med få rødlista arter.

Mange kommuner snur i vindkraftspørsmål når de får økt kunnskap. Dette kunnskapspåfyller kommer fra natur- og friluftsansjoner, enkeltpersoner og forskere. Stadig flere kommunepolitikere innser at anlegg i uberørte natur fører til store tap på de fleste måter (også økonomisk).

Jo da, konsesjoner kan endres. Selvsagt er det ikke lovstridig å endre en konsesjon som bygger på uriktige og mangelfulle opplysninger. Hvis en utreder sier at det ikke finnes noen rødlista arter i området de ønsker å bygge ut, men så viser det seg at forskere finner en rekke rødlista arter, da kan – og skal- konsesjon selvfølgelig trekkes tilbake, det står i klartekst i Energilovens §10-3.

Ikke bare følelser, men harde fakta. Tina Bru; Motstand mot vindkraftutbygging i norsk natur handler ikke «bare» om følelser. Det handler om kunnskap om resultatet av tapt natur. Vindkraftdebatten i dag trekker et sterkt skille mellom de som har kunnskap om og sterk bekymring rundt de alvorlige naturtapene verden står overfor (jmf IPBES-rapporten fra FNs naturpanel) og de som ikke har forstått Alvoret.

Tina Bru slengte i slutten av programmet inn en kommentar; "*vi bygger vindkraft fordi vi trenger fornybar strøm*". Det er jo rett og slett ikke riktig! Vi bygger vindkraft fordi norske politikere ser på det som legitimt å tjene penger på rasering av natur, fremfor å oppgradere vannkraft og omfattende sparing og energieffektivisering av samfunnet. Prognosene sier at vi har mer enn nok kraft i Norge til en elektrifisering av landet. Det er ikke mer vindkraft det står på nå, det er viljen til endring.

De 94 vindkraftkonsesjonene som pr. 4. juni 2020 er gitt av NVE vil resultere i enorme og irreversible ødeleggelser av norsk natur. Det er det som er det alvorlige problemet vi står overfor. Den norske staten er inne på en linje der de forsøker å skvise mest mulig ut av den norske naturen for å holde oppe en verdensødeleggende økonomi. Det eneste ansvarlige å gjøre nå er å få stanset myndighetenes festmåltid for vindkraftkapitalistene!

Vi har sluttet å tro at natur- og miljøspørsmål blir tatt hånd om av staten! Derfor strømmer folk til for å markere motstand.

Magne Vågsland, leder Naturvernforbundet i Trøndelag

Alette Sandvik, nestleder naturvernforbundet Trøndelag,